

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 348

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 22 mai 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>	
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
14.	— Hotărâre privind demisia unui vicepreședinte al Camerei Deputaților.....	2	
15.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43/2008 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	2	
16.	— Hotărâre privind eliberarea din funcție a unui secretar general adjunct al Camerei Deputaților ca urmare a cererii de demisie	3	
17.	— Hotărâre privind constatarea încetării unui mandat de deputat	3	
18.	— Hotărâre privind alegerea unui vicepreședinte al Camerei Deputaților.....	4	
19.	— Hotărâre privind numirea în funcție a unui secretar general adjunct al Camerei Deputaților	4	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 292 din 27 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. f), art. 2, art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2), precum și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	5-7		
		Decizia nr. 294 din 27 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (3) și art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști	7-9
		Decizia nr. 295 din 27 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 13 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști	9-11
		Decizia nr. 296 din 27 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă	11-12
		Decizia nr. 301 din 27 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă	13-15

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

privind demisia unui vicepreședinte al Camerei Deputaților

În temeiul prevederilor art. 20 alin. (4) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților ia act de demisia din funcția de vicepreședinte al Camerei Deputaților, prezentată de domnul deputat Valeriu Ștefan Zgonea, aparținând Grupului parlamentar al PSD, și declară vacantă această funcție de vicepreședinte al Camerei Deputaților.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 mai 2012.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 22 mai 2012.
Nr. 14.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43/2008 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților

În temeiul art. 40 alin. (4) și art. 42 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43/2008 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 875 din 23 decembrie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Horea-Dorin Uioreanu, aparținând Grupului parlamentar al PNL, trece de la Comisia pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă la Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, în calitate de membru;

— domnul deputat Gigel-Sorinel Știrbu, aparținând Grupului parlamentar al PNL, trece de la Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale la Comisia pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă, în calitate de membru.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 mai 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 22 mai 2012.
Nr. 15.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind eliberarea din funcție a unui secretar general adjunct
al Camerei Deputaților ca urmare a cererii de demisie

În temeiul art. 223 alin. (2) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Gáspár István se eliberează din funcția de secretar general adjunct al Camerei Deputaților ca urmare a cererii sale de demisie din această funcție.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 mai 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 22 mai 2012.
Nr. 16.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind constatarea încetării unui mandat de deputat

În temeiul dispozițiilor art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 7 alin. (1) și (5) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 48 alin. (16) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 208 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Decizia penală nr. 103 din 26 martie 2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care a menținut sentința Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală care a hotărât condamnarea inculpatului Pop Virgil, fost consilier județean în cadrul Consiliului Județean Cluj, în prezent deputat în Parlamentul României, ales în Circumscripția electorală nr. 13 Cluj, Colegiul uninominal nr. 8, pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență comis în formă continuată, fals în înscrisuri sub semnătură privată comisă în formă continuată și spălare de bani în formă agravată la pedeapsa de 5 ani închisoare și interzicerea, atât pe perioada executării pedepsei, cât și timp de 2 ani după executare, a dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice și de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat, precum și declararea de către președintele Camerei Deputaților a locului vacant, în ședința publică din data de 22 mai 2012,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților constată încetarea 26 martie 2012, și declară vacant locul de deputat în calitate de deputat a domnului Virgil Pop, începând cu data de Circumscripția electorală nr. 13 Cluj, Colegiul uninominal nr. 8.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 mai 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 22 mai 2012.
Nr. 17.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind alegerea unui vicepreședinte al Camerei Deputaților

În temeiul prevederilor art. 23 alin. (3) și ale art. 28 alin. (2) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul deputat Viorel Hrebenciuc, aparținând Grupului parlamentar al PSD, se alege în funcția de vicepreședinte al Camerei Deputaților, în locul devenit vacant ca urmare a demisiei din această funcție a domnului deputat Valeriu Ștefan Zgonea.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 mai 2012.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 22 mai 2012.
Nr. 18.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind numirea în funcție a unui secretar general adjunct al
Camerei Deputaților

În temeiul art. 223 alin. (2) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Ileana-Maria Luncan se numește în funcția de secretar general adjunct al Camerei Deputaților.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 mai 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 22 mai 2012.
Nr. 19.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 292**

din 27 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. f), art. 2, art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2), precum și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. f), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 3.498/89/2010 al acestei instanțe, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 774D/2011.

La apelul nominal se prezintă, personal, partea Virgil Popa, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantului Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.498/89/2010, **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. f), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe civile privind drepturi de asigurări sociale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că recalcularea prin reducerea substanțială, cu aproximativ 69%, a pensiilor ocupaționale (de serviciu), chiar dacă pentru viitor, dar pentru pensii stabilite în condițiile unei legi speciale în vigoare la data deschiderii drepturilor de pensie, constituie o încălcare a dreptului de proprietate, ce are semnificația expropriării. Se arată că dispozițiile legii criticate au semnificația nerecunoașterii de către stat a principiilor prevăzute de lege anterior, care au stat la baza calculării pensiilor ocupaționale (de serviciu), ceea ce afectează stabilitatea circuitului civil și aduce atingere drepturilor câștigate.

De asemenea, se arată că se aduce atingere și dispozițiilor art. 53 din Constituție, întrucât în cuprinsul expunerii de motive

a Legii nr. 119/2010 nu rezultă nici că măsurile bugetare se impun și nici faptul că acestea ar fi proporționale cu situația care le-a determinat. În plus, măsura restrângerii dreptului la pensie nu are un caracter temporar. Nu este respectat nici caracterul proporțional al măsurii de restrângere cu situația care a determinat-o. Reducerea definitivă a pensiei reclamantului ca urmare a recalculării și imposibilității acestuia de a-și mai recupera vreodată sumele de bani aferente duce la ruperea, în defavoarea pensionarilor, beneficiari ai pensiilor stabilite prin acte normative speciale, a justului echilibru ce trebuie păstrat între protecția proprietății și cerințele interesului general, fiind astfel atinsă chiar substanța dreptului de proprietate al reclamantului. Totodată, se arată că interesul public urmărit, respectiv asigurarea unui sistem unitar de pensii, încalcă principiul proporționalității, consacrat de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și de Constituție, prin aceea că rupe justul echilibru ce trebuie păstrat între protecția proprietății și cerințele interesului general prin privarea de dreptul de a beneficia de pensie în cuantumul garantat de dispozițiile legii speciale, respectiv a Legii nr. 96/2006.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 1 lit. f), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010. În realitate, având în vedere calitatea în care partea a formulat contestația împotriva deciziei de recalculare a pensiei de serviciu, respectiv de beneficiar al unei pensii de serviciu stabilită conform Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 12 noiembrie 2008, Curtea urmează a reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 1 lit. f), art. 2, art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2), precum și art. 12 din Legea nr. 119/2010, texte asupra cărora urmează să se pronunțe prin prezenta decizie. Acestea au următorul cuprins:

— Art. 1: „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației

anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

[...]

f) pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor;”;

— Art. 2: „(1) Pensiile de serviciu anticipate și anticipate parțiale dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pensiile anticipate de serviciu dintre cele prevăzute la art. 1 lit. c) și f) devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pensiile de invaliditate și pensiile de urmaș dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii de invaliditate, respectiv pensii de urmaș, în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pensiile de serviciu, altele decât cele menționate la alin. (1)—(3), dintre cele prevăzute la art. 1, devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 3: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”;

— Art. 4: „(1) Recalcularea pensiilor prevăzute la art. 1 se realizează de către instituțiile în evidența cărora se află persoanele beneficiare, după cum urmează:

[...]

b) într-o perioadă de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h).

(2) Cuantumul pensiilor recalculate potrivit prevederilor alin. (1) se stabilește în baza punctajului mediu anual, determinat potrivit prevederilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și se plătește de la data de întâi a lunii următoare expirării perioadei de recalculare prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b), după caz.”;

— Art.12: „Persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite, în condițiile legii, ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi supuse automat procesului de recalculare, astfel cum este reglementat de prezenta lege.”

Se apreciază că prevederile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 47 alin. (2) privind nivelul de trai și dreptul la pensie, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți din Constituție, precum și art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul de proprietate.

Totodată, sunt invocate cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 18 februarie 2009, pronunțată în Cauza *Andrejeva împotriva Letoniei*, Hotărârea din 18 noiembrie 2004, pronunțată în Cauza *Pravednaya contra Rusiei*, Hotărârea din 26 noiembrie 2002, pronunțată în Cauza *Buchen împotriva Cehiei*, Hotărârea din 16 septembrie 1996, pronunțată în Cauza *Gaygusuz împotriva Austriei*, Hotărârea din

20 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *Pressos Compania Naviera SA și alții împotriva Belgiei* ș.a.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se rețin următoarele:

Dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare, în acest sens fiind Decizia nr. 1.579 din 13 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 17 ianuarie 2012, și Decizia nr. 1.285 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 23 noiembrie 2011, ocazii cu care Curtea a constatat constituționalitatea dispozițiilor legale criticate.

Cu aceste prilejuri Curtea a statuat că, având în vedere faptul că pensiile speciale nu reprezintă un privilegiu, ci au o justificare obiectivă și rațională, acestea pot fi eliminate doar dacă există o rațiune, o cauză suficient de puternică spre a duce în final la diminuarea prestațiilor sociale ale statului sub forma pensiei. Or, în cazul Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, o atare cauză o reprezintă necesitatea reformării sistemului de pensii, reechilibrarea sa, eliminarea inechităților existente în sistem și, nu în ultimul rând, situația de criză economică și financiară cu care se confruntă statul, deci atât bugetul de stat, cât și cel al asigurărilor sociale de stat. Astfel, această măsură nu poate fi considerată ca fiind arbitrară; de asemenea, Curtea a observat că măsura nu impune o sarcină excesivă asupra destinatarilor ei, ea aplicându-se tuturor pensiilor de serviciu, nu selectiv, nu prevede diferențieri procentuale pentru diversele categorii cărora i se adresează, pentru a nu determina ca una sau alta să suporte mai mult ori mai puțin măsura de reducere a venitului obținut dintr-o atare pensie.

Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii.

Curtea a arătat, în privința pretensei încălcări a art. 47 din Constituție, că drepturile rezultate din actul de pensionare sunt previzibile, și anume îndrituirea persoanei la cuantumul aferent pensiei din sistemul ordinar de pensionare, restul cuantumului pensiei (cea suplimentară) fiind supus elementelor variabile amintite mai sus, și anume optica legiuitorului și resursele financiare ale statului care pot fi alocate în această direcție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În fine, Curtea reține că art. 53 din Constituție nu are incidență în cauză, din moment ce nu există nicio încălcare a vreunui drept sau a vreunei libertăți fundamentale.

Distinct de cele arătate mai sus, Curtea observă că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 14 februarie 2012, pronunțată în Cauza *Arras și alții împotriva Italiei* (paragraful 78), a statuat că „orice ingerință de către o autoritate publică, în ceea ce privește respectarea bunurilor poate fi justificată numai în cazul în care servește unui interes legitim (sau general).” Datorită cunoașterii directe a societății și a nevoilor acesteia, autoritățile naționale sunt, în principiu, mai potrivite decât o instanță internațională pentru a aprecia ce reprezintă interesul public. (paragraful 78)

Curtea a mai arătat că adoptarea legislației în domeniu în vederea armonizării sistemului de pensii prin tratarea în mod egal a tuturor pensionarilor urmărește interesul public. (paragraful 81)

În opinia Curții, o măsură de reducere a pensiilor, de principiu, nu este de natură a aduce atingere esenței drepturilor la pensie ale reclamantilor, din moment ce această reducere a avut ca efect egalizarea unei situații de fapt și evitarea unor avantaje nejustificate pentru reclamantii și pentru alte persoane aflate în aceeași situație. În acest context, Curtea a menționat și marja largă de apreciere a statului în reglementarea sistemului de pensii.

De altfel, în sensul unei libertăți de apreciere a legiuitorului în domeniul pensiilor este și Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei* (paragraful 59), în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că noțiunea de „utilitate publică” este în mod necesar generală. În special, decizia de adoptare a legilor privind prestațiile de asigurări sociale va implica în mod firesc luarea în considerare a aspectelor economice și sociale. Curtea a considerat că este firesc ca marja de apreciere de care dispune legiuitorul în punerea în aplicare a politicilor sociale și economice ar trebui să fie una extinsă; astfel, ea va respecta hotărârea legiuitorului cu privire la ce este „pentru cauză de utilitate publică”, cu excepția cazului în care hotărârea respectivă este în mod vădit nefondată (a se vedea, *mutatis mutandis*, Hotărârea din 23 noiembrie 2000, pronunțată în Cauza *Ex-Regele și alții împotriva Greciei*, paragraful 87).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. f), art. 2, art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2), precum și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Iași – Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale, în Dosarul acesteia nr. 3.498/89/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 294

din 27 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (3) și art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (3) și art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Again” — S.R.L. din Meolo, Italia, în Dosarul nr. 814/88/2011 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.129D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 814/88/2011, **Tribunalul Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (3) și art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Again” — S.R.L. din Meolo, Italia cu prilejul soluționării unei cauze având ca obiect emiterea unei ordonanțe de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin normele legale criticate se nesocotesc prezumția că debitorul nu datorează nimic și dreptul la un proces echitabil.

Se arată că textele de lege criticate nesocotesc principiul procesului civil care presupune dobândirea, inclusiv prin control judiciar, a unui titlu legal și temeinic, precum și dublul grad de jurisdicție consacrat de legea procesual civilă.

Menționează că judecata în fond privește raportul litigios dedus soluționării, iar judecata în recurs privește un control judiciar al hotărârii pronunțate. Însă, conform procedurii speciale instituite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, partea împotriva căreia s-a pronunțat o hotărâre nefavorabilă este lipsită de posibilitatea declanșării unui control judiciar eficient cu privire la aceasta, aflându-se astfel în situația restrângerii unui drept, respectiv dreptul la un proces echitabil, precum și limitarea accesului la justiție.

De asemenea, autorul arată că legiuitorul a acordat protecție judiciară relei-credințe a creditorului, orice pretins creditor fiind favorizat economic prin intrarea în patrimoniul acestuia a unei sume nedatorate și folosirea în timp îndelungat a acesteia, chiar și în condițiile în care, eventual, după o perioadă de timp, ar fi obligat să o restituie. În acest fel, judecata este lipsită de aspectele sale obiective printr-o discriminare nepermisă și nejustificată a părților raportului juridic.

Autorul consideră că textele legale criticate induc neechivoc arbitrariul, distorsionează mediul economic, vatămă drepturile și interesele legitime ale agenților economici.

Potrivit textelor legale criticate, autorul arată că pretinsul creditor, în prezența titlului executoriu nelegal, va avea tot interesul de a-l pune în executare, în acest fel ieșind din patrimoniul pretinsului debitor o sumă de bani pentru un timp îndelungat. Astfel, pretinsul debitor va fi obligat la atragerea de surse prin angajarea de credite, cu implicarea suportării costului acestora și a dobânzii, ceea ce reprezintă o pagubă. În opinia autorului plata nedatorată menționată poate conduce de la insolvență la insolvabilitate, caz în care vătămarea intereselor legitime ale comerciantului apare ca gravă și iremediabilă.

Tribunalul Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 consacră o procedură de soluționare a litigiilor născute din întârzierea plăților în tranzacțiile comerciale și se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale. De asemenea, instanța arată că debitorul beneficiază de toate garanțiile

dreptului la un proces echitabil în condițiile unei proceduri guvernate de celeritate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 13 alin. (3) și art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, și aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 118/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 2 iunie 2008. Titlul ordonanței a fost modificat prin art. II pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 30 septembrie 2011, aceasta fiind în prezent intitulată: „*Ordonanță de urgență privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști*”. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 13 alin. (3): „*Cererea în anulare nu suspendă executarea. Suspendarea va putea fi însă încuviințată, la cererea debitorului, numai cu dare de cauciune, al cărei quantum va fi fixat de instanță.*”;

— Art. 14 alin. (1): „*Ordonanța de plată, devenită irevocabilă ca urmare a neintroducerii sau respingerii cererii în anulare, constituie titlu executoriu.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate, art. 53 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului cu raportare la art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 privind protecția proprietății private din Primul Protocol la Convenție și art. 7 privind egalitatea în drepturi a persoanelor și art. 8 privind dreptul la satisfacția efectivă din partea instanțelor din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Totodată, se consideră a fi încălcate și art. II-107 alin. (2) privind dreptul la un proces echitabil, public și într-un termen rezonabil din Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa cu referire la art. 2 din Tratatul de aderare din 25 aprilie 2005.

Examinând excepția de neconstituționalitate, precum și actele depuse la dosarul Curții Constituționale se constată următoarele:

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 13 alin. (3), Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, textele de lege criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei, întrucât la

momentul ridicării excepției de neconstituționalitate nici măcar nu s-a emis ordonanța de plată.

Or, cererea în anulare este o cale de atac împotriva acestei ordonanțe, iar excepția de neconstituționalitate nu poate privi o eventualitate, interesul celui ce ridică excepția trebuind să fie născut, actual și direct.

Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 14 alin. (1) din ordonanța de urgență criticată, Curtea constată, de asemenea, că aceasta este inadmisibilă, întrucât susținerile autorului excepției de neconstituționalitate vizează o fază ulterioară emiterii ordonanței de plată. Fiind criticat caracterul executoriu al acesteia, într-o etapă procesuală anterioară pronunțării hotărârii judecătorești care cuprinde ordonanța de plată, problemele de neconstituționalitate care vizează art. 14 alin. (1) din ordonanța de urgență pot fi invocate numai în faza

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (3) și art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, excepție ridicată de Societatea Comercială „Again” — S.R.L. în Dosarul nr. 814/88/2011 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 295

din 27 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 13 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

al Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.186D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 13 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Retail Food Service” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 19.489/301/2009

Prin Încheierea din 8 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 19.489/301/2009, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 13 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind**

măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Retail Food Service” — S.R.L. din București cu prilejul soluționării unei cauze având ca obiect emiterea unei ordonanțe de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 permite instanței de judecată să soluționeze cauza fără a-și exercita obligația de aflare a adevărului, doar pe baza susținerilor subiective ale creditorului, fără ca debitorul să poată administra probe în apărare. Consideră că acțiunea în anulare nu este eficientă, normele care o reglementează fiind în concordanță cu prevederile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu asigură un proces echitabil pentru toate părțile. De asemenea, se arată că posibilitatea soluționării cererii creditorului numai pe baza actelor depuse și a explicațiilor date de părți — art. 7 alin. (1) din ordonanța de urgență —, precum și limitarea mijloacelor de probă admise numai la înscrisuri — art. 10 alin. (1) din ordonanța de urgență — încalcă atât dreptul la un proces echitabil, cât și dreptul la apărare. Mai arată că emiterea unui titlu executoriu în urma unui proces sumar și executarea acestuia încalcă reglementarea constituțională a dreptului de proprietate, iar înmânarea de îndată a ordonanței echivalează cu pronunțarea judecătorului înainte de a se administra orice probe.

Autorul mai arată că procedura sumară reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 îl obligă pe debitor să devină creditor, într-o acțiune ulterioară, pe fondul cauzei, ceea ce nu face decât să tergiverseze soluționarea litigiului. De asemenea, ar putea apărea și problema imposibilității întoarcerii executării silite, datorită stării de insolabilitate a fostului creditor.

În fine, prevederile art. 13 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 sunt neconstituționale, întrucât nu prevăd dacă cererea în anulare pe care o reglementează este sau nu o cale de atac, dacă face parte ori nu din procedura contencioasă sau dacă pot fi administrate și alte probe decât cele cu înscrisuri. Totodată, instituirea unui termen mai scurt decât termenul de drept comun, în care se poate formula cerere de anulare, încalcă principiul constituțional al egalității. Iar prin faptul că ordonanța de urgență prevede doar două grade de jurisdicție se creează o situație inegală între debitorul din procedura somației de plată și părătul din procesele comerciale de drept comun.

Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât instanța verifică îndeplinirea condițiilor expres prevăzute de art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență, respectiv existența unei creanțe certe, lichide și exigibile, iar debitorul are posibilitatea să formuleze întâmpinare, să administreze probe în apărare și să atace sentința pronunțată de instanță prin introducerea unei cereri în anulare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1) și art. 13 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, și aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 118/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 2 iunie 2008. Titlul ordonanței a fost modificat prin art. II pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 30 septembrie 2011, aceasta fiind în prezent intitulată: „Ordonanță de urgență privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști”. Ulterior sesizării Curții Constituționale, art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență a fost modificat prin art. II pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, în sensul că sintagma „contracte comerciale” a fost înlocuită cu sintagma „contracte încheiate între profesioniști”. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 2 alin. (1): „Prezenta ordonanță de urgență se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte încheiate între profesioniști.”;

— Art. 7 alin. (1): „Pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmănată părții cu 3 zile înaintea termenului de judecată.”;

— Art. 10 alin. (1): „În cazul în care, ca urmare a verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, constată că cererea este întemeiată, instanța emite o ordonanță de plată, în care se precizează suma și termenul de plată.”;

— Art. 13 alin. (1), (2) și (5): „(1) Împotriva ordonanței de plată debitorul poate formula cerere în anulare, în termen de 10 zile de la data comunicării acesteia.

(2) Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță. [...]

(5) Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată următoarele:

I. Excepția de neconstituționalitate care privește art. 13 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 este inadmisibilă, textul criticat neavând legătură cu cauza, întrucât la momentul ridicării excepției de neconstituționalitate nici măcar nu s-a emis ordonanța de plată.

Or, cererea în anulare este o cale de atac împotriva acestei ordonanțe, iar excepția de neconstituționalitate nu poate privi o eventualitate, interesul celui ce ridică excepția trebuind să fie născut, actual și direct. În aceste condiții, prevederea legală

criticată nu îndeplinește condiția legăturii cu cauza prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. A admite că un atare text ar avea legătură cu cauza ar însemna ca în anumite faze procesuale să se poată ridica excepții de neconstituționalitate care să vizeze alte faze procesuale, ceea ce este inadmisibil.

II. În exercitarea controlului de constituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1) și art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 prin raportare la critici similare, prin Decizia nr. 700 din 25 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 22 iunie 2010, Curtea Constituțională a constatat constituționalitatea acestora.

Astfel, cu acel prilej, Curtea a stabilit că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații. Or, potrivit art. 126 din Constituție, competența instanțelor de judecată și procedura în fața acestora se stabilesc prin lege, precum ordonanța de

urgență criticată. Prevederile de lege criticate sunt în sensul aplicării principiului rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Faptul că, potrivit art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate nu înseamnă ca acesta se antepunând, întrucât hotărârea se va da numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv cele propuse de debitor. Mai mult, art. 2 din ordonanța de urgență prevede că procedura reglementată de acest act normativ vizează exclusiv creanțele certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale, iar art. 10 dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată.

Soluția și considerentele deciziei pronunțate sunt aplicabile și în cauza de față, deoarece nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, excepție ridicată de Societatea Comercială „Retail Food Services” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 19.489/301/2009 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (1) și art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, excepție ridicată de același autor în aceeași cauză a aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 296

din 27 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Titus Gabrea, prin mandatar Magda Dumitrescu, în Dosarul nr. 18.723/197/2011 al Judecătoriei Brașov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.190D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 18.723/197/2011, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Titus Gabrea, prin mandatar Magda Dumitrescu, cu prilejul soluționării unei cauze comerciale având ca obiect autorizarea executării obligației de a face, ocazie cu care mandatarul autorului excepției a depus la dosarul cauzei o cerere de amânare întemeiată pe art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă pentru lipsă de apărare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că dispoziția legală criticată este neconstituțională prin raportare la dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 20 din Constituția României. Din examinarea încheierii de sesizare a instanței de contencios constituțional nu reiese că autorul ar mai fi motivat în vreun fel excepția de neconstituționalitate. Excepția de neconstituționalitate a art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă a fost invocată de autor oral în fața instanței de judecată.

Judecătoria Brașov — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, norma legală criticată lăsând instanței de judecată libertatea de a aprecia temeinicia unei cereri formulate în temeiul art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, în funcție de împrejurările cauzei. Textul legal criticat nu constituie o restrângere a dreptului la apărare, ci reprezintă o măsură de descurajare a exercitării cu rea-credință a drepturilor procesuale, prin cereri de amânare care tind la tergiversarea judecării cauzei. Discriminarea apare atunci când o persoană este sau a fost tratată mai puțin favorabil decât o altă persoană, într-o situație comparabilă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului menționează că își menține punctul de vedere anterior exprimat, astfel cum acesta a fost reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 573 din 15 mai 2008 și nr. 892 din 10 iulie 2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Titus Gabrea, prin mandatar Magda Dumitrescu, în Dosarul nr. 18.723/197/2011 al Judecătoriei Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul cuprins: „*Instanța va putea da un singur termen pentru lipsă de apărare, temeinic motivată.*”

Potrivit susținerilor orale ale autorului excepției de neconstituționalitate, consemnate în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, dispoziția legală criticată contravine dispozițiilor din Constituție ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși mandatarul autorului acesteia, în susținerile orale ridicate în fața instanței de judecată, nu a formulat o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci s-a limitat doar la a enumera textele constituționale pretins a fi încălcate, în mod rezonabil se poate determina, din simpla indicare a textului art. 16 din Constituție, critica de neconstituționalitate vizată, respectiv încălcarea principiului egalității prin respingerea de către instanță a cererii formulate în temeiul art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, în vederea acordării unui nou termen pentru angajarea unui apărător.

Pe fondul excepției, analizând pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea reține că nu se poate susține că textul de procedură criticat instituie discriminări, de vreme ce se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale, împrejurarea că, în baza textului de lege criticat, instanța are posibilitatea, iar nu obligația, de a acorda un termen de judecată pentru lipsă de apărare, temeinic motivată, nefiind de natură să instituie discriminări între părțile care solicită acest termen.

În acest sens Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 892 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 31 iulie 2008, și prin Decizia nr. 585 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 1 iunie 2010.

Referitor la critica textului legal menționat prin raportare la art. 20 din Constituție, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece invocarea acestei dispoziții constituționale este lipsită de relevanță, în măsura în care nu este indicată prevederea încălcată din pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care România este parte.

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 301

din 27 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocar — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Andreea Costin — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Ulici, prin Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate, în Rezervă și în Retragere Hunedoara, în Dosarul nr. 2228/97/2011* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1282D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1283D/2011—1284D/2011, nr. 1322D/2011, nr. 1323D/2011, nr. 1352D/2011—1360D/2011, nr. 1392D/2011—1396D/2011, nr. 1430D/2011—1441D/2011, nr. 1492D/2011—1507D/2011, nr. 1628D/2011—1636D/2011 și nr. 1641D/2011—1649D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mircea Indrea, Nicolae Tulea, Constantin Prisecaru, Constantin Pleșea, Ioan Căpântală, Ioan Oltean, Gheorghe Ivașcu, Pavel Mihai Coita, Gabriel Ioan Dadu, Ioan Lukacs, Valentin Mircea Tamaș Oprișor, Florea Poșteucă, Eugen Călin Spinei, Relu Aurel Ivănuș, Dumitru Tincu, Constantin Dorel Suci, Florica-Rodica Damoc, Mihai Valentin Ferdinand Hârșeu, Dorel Dobre, Eugen Costoiu, Marcel Eugen Stoia, Cornel Burz, Alexandru Sorin Grindeanu, Alexandru Farcaș, Rodica Sumănar, Cornel Ioan Clej, Alexandru Florea Mocan, Săndel Lucian Vlad, Ioan Gheorghe Birău, Emilian Viorel Mucea, Gheorghe Aurel Boșorogan, Nicolae Cârstoiu, Valer Oltean, Aurelian Țambă, Radu Avram, Mircea Gridan, Adrian Golășilă, Adrian Marian Trifan, Gheorghe Frigea, Vasile Pop, Nicușor Bâncușel, Ion Burlea, Margareta Mogoșanu, Dorel Radu, Dumitru Stroia, Ionel Staicu, Ilie Aurel Alionescu, Doinel Vlad, Cristian Pimen Valasciuc, Constantin Marian Irimie, Nicolae Dinică, Constantin Davidescu, Radu Septimiu Filimon Giurgiu, Ioan Roșca, Francisc Sas, Aurel Rîșcuța, Gheorghe Ioan Goia, Dănuț Slabu, Mihai Gheorghe, Constantin Cazac, Adrian Filer, Ioan Levitchi, Sanislau Șanta și Ioan Gorgi, prin Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate, în Rezervă și în Retragere — județul Hunedoara, în dosarele nr. 2074/97/2011*, nr. 2226/97/2011*, nr. 1879/97/2011*, nr. 2219/97/2011*, nr. 1799/97/2011*, nr. 1805/97/2011*, nr. 1875/97/2011*, nr. 2118/97/2011, nr. 2124/97/2011, nr. 2134/97/2011*, nr. 2139/97/2011*, nr. 2142/97/2011, nr. 2197/97/2011*, nr. 2489/97/2011, nr. 2086/97/2011*, nr. 1810/97/2011*, nr. 1867/97/2011*, nr. 2214/97/2011, nr. 1868/97/2011*, nr. 1866/97/2011*, nr. 1809/97/2011, nr. 2115/97/2011, nr. 2128/97/2011, nr. 2196/97/2011*, nr. 2198/97/2011, nr. 1865/97/2011,

nr. 2135/97/2011, nr. 2154/97/2011, nr. 2195/97/2011*, nr. 2491/97/2011, nr. 1798/97/2011, nr. 1801/97/2011, nr. 1806/97/2011, nr. 1813/97/2011*, nr. 1862/97/2011, nr. 1873/97/2011*, nr. 1874/97/2011, nr. 1882/97/2011, nr. 2070/97/2011, nr. 2143/97/2011, nr. 2202/97/2011, nr. 2203/97/2011, nr. 2218/97/2011*, nr. 2222/97/2011*, nr. 2223/97/2011, nr. 2225/97/2011, nr. 1797/97/2011, nr. 1814/97/2011, nr. 1816/97/2011, nr. 1876/97/2011*, nr. 2066/97/2011, nr. 2069/97/2011, nr. 2072/97/2011, nr. 2079/97/2011, nr. 2084/97/2011, nr. 985/97/2011, nr. 1871/97/2011, nr. 1880/97/2011*, nr. 2077/97/2011, nr. 2120/97/2011, nr. 2125/97/2011, nr. 2132/97/2011, nr. 2145/97/2011 și nr. 2213/97/2011 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1283D/2011, nr. 1284D/2011, nr. 1322D/2011, nr. 1323D/2011, nr. 1352D/2011—1360D/2011, nr. 1392D/2011—1396D/2011, nr. 1430D/2011—1441D/2011, nr. 1492D/2011—1507D/2011, nr. 1628D/2011—1636D/2011 și nr. 1641D/2011—1649D/2011 la Dosarul nr. 1282D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1283D/2011, nr. 1284D/2011, nr. 1322D/2011, nr. 1323D/2011, nr. 1352D/2011—1360D/2011, nr. 1392D/2011—1396D/2011, nr. 1430D/2011—1441D/2011, nr. 1492D/2011—1507D/2011, nr. 1628D/2011—1636D/2011 și nr. 1641D/2011—1649D/2011 la Dosarul nr. 1282D/2011, care este primul înregistrat.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în Dosarul nr. 1628D/2011, autorul excepției de neconstituționalitate, Aurel Ilie Alionescu, a depus un înscris prin care menționează că renunță la calitatea sa din acest dosar.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public consideră că cererea formulată este inadmisibilă.

Respinge cererea formulată ca inadmisibilă, întrucât, în temeiul art. 55 din Legea nr. 47/1992, în fața Curții Constituționale nu sunt aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la stingerea procesului.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 24 octombrie, 27 octombrie, 7 noiembrie, 10 noiembrie, 14 noiembrie, 17 noiembrie și 24 noiembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 2228/97/2011*, nr. 2074/97/2011*, nr. 2226/97/2011*, nr. 1879/97/2011*, nr. 2219/97/2011*, nr. 1799/97/2011*, nr. 1805/97/2011*, nr. 1875/97/2011*, nr. 2118/97/2011, nr. 2124/97/2011, nr. 2134/97/2011*, nr. 2139/97/2011*, nr. 2142/97/2011, nr. 2197/97/2011*, nr. 2489/97/2011, nr. 2086/97/2011*, nr. 1810/97/2011*,

nr. 1867/97/2011*, nr. 2214/97/2011, nr. 1868/97/2011*, nr. 1866/97/2011*, nr. 1809/97/2011, nr. 2115/97/2011, nr. 2128/97/2011, nr. 2196/97/2011*, nr. 2198/97/2011, nr. 1865/97/2011, nr. 2135/97/2011, nr. 2154/97/2011, nr. 2195/97/2011*, nr. 2491/97/2011, nr. 1798/97/2011, nr. 1801/97/2011, nr. 1806/97/2011, nr. 1813/97/2011*, nr. 1862/97/2011, nr. 1873/97/2011*, nr. 1874/97/2011, nr. 1882/97/2011, nr. 2070/97/2011, nr. 2143/97/2011, nr. 2202/97/2011, nr. 2203/97/2011, nr. 2218/97/2011*, nr. 2222/97/2011*, nr. 2223/97/2011, nr. 2225/97/2011 și deciziile civile nr. 2044, nr. 2045, nr. 2041, nr. 2047, nr. 2048 și nr. 2050 din 21 noiembrie 2011, nr. 2107, nr. 2110 și nr. 2113 din 28 noiembrie 2011, nr. 2213, nr. 2219, nr. 2222, nr. 2199, nr. 2202, nr. 2042, nr. 2211, nr. 2205 și nr. 2208 din 12 decembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 1797/97/2011, nr. 1814/97/2011, nr. 1816/97/2011, nr. 1876/97/2011*, nr. 2066/97/2011, nr. 2069/97/2011, nr. 2072/97/2011, nr. 2079/97/2011, nr. 2084/97/2011, nr. 985/97/2011, nr. 1871/97/2011, nr. 1880/97/2011*, nr. 2077/97/2011, nr. 2120/97/2011, nr. 2125/97/2011, nr. 2132/97/2011, nr. 2145/97/2011, nr. 2213/97/2011, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Maria Ulici, Mircea Andreia, Nicolae Tulea, Constantin Prisecaru, Constantin Pleșea, Ioan Căpântală, Ioan Oltean, Gheorghe Ivașcu, Pavel Mihaie Coita, Gabriel Ioan Dadu, Ioan Lukacs, Valentin Mircea Tamaș Oprișor, Florea Poșteucă, Eugen Călin Spinei, Relu Aurel Ivănuș, Dumitru Tincu, Constantin Dorel Suci, Florica-Rodica Damoc, Mihai Valentin Ferdinand Hârșeu, Dorel Dobre, Eugen Costoiu, Marcel Eugen Stoia, Cornel Burz, Alexandru Sorin Grindeanu, Alexandru Farcaș, Rodica Sumănar, Cornel Ioan Clej, Alexandru Florea Mocan, Săndel Lucian Vlad, Ioan Gheorghe Birău, Emilian Viorel Mucea, Gheorghe Aurel Boșorogan, Nicolae Cârstoiu, Valer Oltean, Aurelian Țambă, Radu Avram, Mircea Gridan, Adrian Golășilă, Adrian Marian Trifan, Gheorghe Frigea, Vasile Pop, Nicușor Bâncușel, Ion Burlea, Margareta Mogoșanu, Dorel Radu, Dumitru Stroia, Ionel Staicu, Ilie Aurel Alionescu, Doinel Vlad, Cristian Pimen Valasciu, Constantin Marian Irimie, Nicolae Dinică, Constantin Davidescu, Radu Septimiu Filimon Giurgiu, Ioan Roșca, Francisc Sas, Aurel Rîșcuța, Gheorghe Ioan Goia, Dănuț Slabu, Mihai Gheorghe, Constantin Cazac, Adrian Filer, Ioan Levitchi, Sanislau Șanta și Ioan Gorgh, prin Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere — județul Hunedoara, în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva deciziilor de pensionare prin care părților le-au fost recalculate pensiile conform dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, așa cum au fost modificate prin prevederile art. I pct. 20 din Legea nr. 202/2010, suprimând dreptul de a formula recurs împotriva hotărârii judecătorești prin care o instanță se declară necompetentă, lasă judecătorilor posibilitatea de a se situa deasupra legii, conferindu-le astfel o situație privilegiată și încălcând prevederile constituționale ale art. 16. Se arată de asemenea, că textele criticate permit instanțelor să se deseseze fără ca hotărârile prin care acestea se declară necompetente să poată fi atacate, fapt ce contravine dispozițiilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție. Pentru aceste motive, autorul susține că prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă dau judecătorilor, prin refuzul de a judeca, posibilitatea încălcării principiilor statului de drept prevăzute de art. 1 alin. (3) din Constituție, inclusiv

principiul disponibilității, fiind astfel îngrădite drepturile și libertățile cetățenilor.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Referitor la pretinsa încălcare prin textele de lege criticate a dispozițiilor art. 16 din Constituție, instanța arată că acestea nu instituie o discriminare, ci un regim juridic diferit pentru situații procesuale diferite, aspect ce ține de competența exclusivă a legiuitorului. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 21, instanța arată că prevederile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă nu încalcă accesul liber la justiție și nici principiul dublului grad de jurisdicție, întrucât caracterul irevocabil al hotărârii de declinare a competenței nu vizează fondul cauzei, aceasta urmând a fi judecată potrivit dispozițiilor Legii nr. 119/2010, coroborate cu cele ale Legii nr. 263/2010 și ale Legii nr. 164/2001. Totodată, instanța subliniază faptul că scopul textelor de lege criticate este acela de creștere a celerității judecării cauzelor, prin împiedicarea tergiversării soluționării lor ca urmare a exercitării abuzive a căii de atac a recursului împotriva hotărârilor judecătorești de declinare a competenței.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului și-a exprimat punctul de vedere, apreciind că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție, se susține că hotărârile de declinare a competenței sunt irevocabile atât pentru reclamanți, cât și pentru pârâți, textele criticate instituind regimuri juridice diferite doar pentru categorii de persoane aflate în situații diferite. În ceea ce privește pretinsa încălcare prin textele criticate a dispozițiilor constituționale ale art. 21, se arată că accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, iar stabilirea normelor de procedură este de competența exclusivă a legiuitorului, care, în considerarea unor situații deosebite, poate stabili reguli speciale derogatorii de la cele generale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Dacă instanța se declară necompetentă, hotărârea nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent.*”

Se susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul român, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă prin

Decizia nr. 826 din 21 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 25 iulie 2011, și prin Decizia nr. 67 din 31 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 9 martie 2012.

Cu acest prilej, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, statuând că dreptul la un proces echitabil și dreptul la folosirea căilor de atac sunt asigurate prin art. 159¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, care instituie în sarcina instanței investite prin hotărârea de declinare a competenței atribuția de a verifica și de a stabili, din oficiu, dacă este competentă general, material și teritorial să judece pricina, consemnând în cuprinsul încheierii de ședință temeiurile de drept pentru care constată competența instanței sesizate, iar prin art. 304 pct. 3 din Codul de procedură civilă se conferă părții interesate posibilitatea de a critica nelegalitatea sentinței pronunțate asupra fondului prin invocarea motivului de recurs, respectiv dacă hotărârea s-a dat cu încălcarea competenței altei instanțe, invocată în condițiile legii.

De altfel, Curtea a statuat în mod constant în jurisprudența sa că accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înlăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Ulici, Mircea Indrea, Nicolae Tulea, Constantin Prisecaru, Constantin Pleșea, Ioan Căpântală, Ioan Oltean, Gheorghe Ivașcu, Pavel Mihaiu Coita, Gabriel Ioan Dadu, Ioan Lukacs, Valentin Mircea Tamaș Oprișor, Florea Poșteucă, Eugen Călin Spinei, Relu Aurel Ivănuș, Dumitru Tincu, Constantin Dorel Suci, Florica-Rodica Damoc, Mihai Valentin Ferdinand Hârșeu, Dorel Dobre, Eugen Costoiu, Marcel Eugen Stoia, Cornel Burz, Alexandru Sorin Grindeanu, Alexandru Farcaș, Rodica Sumănar, Cornel Ioan Clej, Alexandru Florea Mocan, Săndel Lucian Vlad, Ioan Gheorghe Birău, Emilian Viorel Mucea, Gheorghe Aurel Boșorogan, Nicolae Cârstoiu, Valer Oltean, Aurelian Țambă, Radu Avram, Mircea Gridan, Adrian Golășilă, Adrian Marian Trifan, Gheorghe Frigea, Vasile Pop, Nicușor Băncușel, Ion Burlea, Margareta Mogoșanu, Dorel Radu, Dumitru Stroia, Ionel Staicu, Ilie Aurel Alionescu, Doinel Vlad, Cristian Pimen Valasciuc, Constantin Marian Irimie, Nicolae Dinică, Constantin Davidescu, Radu Septimiu Filimon Giurgiu, Ioan Roșca, Francisc Sas, Aurel Rîșcuța, Gheorghe Ioan Goia, Dănuț Slabu, Mihai Gheorghe, Constantin Cazac, Adrian Filer, Ioan Levitchi, Sanislau Șanta și Ioan Gorghii, prin Sindicatul Cadrelor Militare Disponibilizate în Rezervă și în Retragere — județul Hunedoara, în dosarele nr. 2228/97/2011*, nr. 2074/97/2011*, nr. 2226/97/2011*, nr. 1879/97/2011*, nr. 2219/97/2011*, nr. 1799/97/2011*, nr. 1805/97/2011*, nr. 1875/97/2011*, nr. 2118/97/2011, nr. 2124/97/2011, nr. 2134/97/2011*, nr. 2139/97/2011*, nr. 2142/97/2011, nr. 2197/97/2011*, nr. 2489/97/2011, nr. 2086/97/2011*, nr. 1810/97/2011*, nr. 1867/97/2011*, nr. 2214/97/2011, nr. 1868/97/2011*, nr. 1866/97/2011*, nr. 1809/97/2011, nr. 2115/97/2011, nr. 2128/97/2011, nr. 2196/97/2011*, nr. 2198/97/2011, nr. 1865/97/2011, nr. 2135/97/2011, nr. 2154/97/2011, nr. 2195/97/2011*, nr. 2491/97/2011, nr. 1798/97/2011, nr. 1801/97/2011, nr. 1806/97/2011, nr. 1813/97/2011*, nr. 1862/97/2011, nr. 1873/97/2011*, nr. 1874/97/2011, nr. 1882/97/2011, nr. 2070/97/2011, nr. 2143/97/2011, nr. 2202/97/2011, nr. 2203/97/2011, nr. 2218/97/2011*, nr. 2222/97/2011*, nr. 2223/97/2011, nr. 2225/97/2011, nr. 1797/97/2011, nr. 1814/97/2011, nr. 1816/97/2011, nr. 1876/97/2011*, nr. 2066/97/2011, nr. 2069/97/2011, nr. 2072/97/2011, nr. 2079/97/2011, nr. 2084/97/2011, nr. 985/97/2011, nr. 1871/97/2011, nr. 1880/97/2011*, nr. 2077/97/2011, nr. 2120/97/2011, nr. 2125/97/2011, nr. 2132/97/2011, nr. 2145/97/2011 și nr. 2213/97/2011 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 597112